

אמרה, איני בכך. ואף על גב שאני אליך כך, הביאני המלך חדריו, אני בעלוי וחביבות למלך העליון, בלי שחות.

שהרי הביאני חדריו, באיזה מקום? באות ה', שהרי ההתפשטות של מעלה, סוד המלך העליון, היא האות ה"א. ואותו שנקנס אליו, אני היא. ומשום כך אני בתשבתת רבה ובעלוי נכבד, אף על גב שאני בשחות אליך.

ואני לא חוששת אלא להיות אליך בשחות, ואמה שתשלט עלי. ועל זה, אף על גב שאהיה יותר בשחות אליך, אני וצבאותי נגילה ונשמחה בך. שמחה ורצון יש לנו להיות אצלך ולא להפך ממך, שהרי כל השמחה והרצון אינם אלא בך, שהרי אין שמחה ורצון לאשה אלא עם בעלה, ולא באמה ואביה. הביאני המלך חדריו, ולא קבלתי שמחה ורצון אלא בך.

הביאני המלך חדריו - אלו הם חדריו גן עדן. ואם תאמר, חדריו גן עדן היא גן עדן, והיא אומרת כך? אלא אותם חדרים שגן עדן נזון מהם ונקרא בהם.

החדר הראשון, י"ה, זה חדר, וחדר עליון שאין בו מראה ולא גון כלל, אלא כמו שנצבע לפי שעה במדידת הניצוץ הקשה, וחוזר עולה לאין סוף, בסתר שגונז.

החדר הראשון הזה, כשעולה המדה, עובר הצבע של הגון ונטמן, ולא נראה בו גון כלל. אז בארבעה צדדים, נראים בסתר ונקסים בגלוי ארבע אותיות, והם: אהיה (אשר אהיה).

ושכיבת תחותיה, אמרת לאו אנא בכך, ואף על גב דאנא לגבך הכי, הביאני המלך חדריו, אנא בעילויה וחביבו לגבי מלכא עילאה, בלא שחותא.

דהא הביאני חדריו. באן אתר, באת ה', דהא אתפשטותא דלעילא, רזא דמלכא עילאה, את ה"א איהו. וההוא דעאל לגביה, אנא איהי. ובגין כך, אנא בתושבתתא סגי, ובעילויה יקירא, אף על גב דאנא בשחותא לגבך.

ואנא לא חיישנא, אלא למהוי גבך בשחותא. ואת דתשלוט עלי. ועל דא, אף על גב דאהא יתיר בשחותא לגבך, אנא וחיילי נגילה ונשמחה בך, חדווא ורעוא אית לן למהוי לגבך, ולא לאתפרשא מינך, דהא כל חדווא ורעוא לאו איהי אלא בך, דהא לית חדווא ורעו לאתתא אלא בבעלה, ולא באימא ואביה. הביאני המלך חדריו, ולא קבילנא חדווא ורעו אלא בך.

הביאני המלך חדריו, אלין אינון חדריו גן עדן. ואם תאמר חדריו גן עדן, איהי גן עדן, ואיהי אמרת הכי. אלא, אינון חדרים דגן עדן אתזנת מנייהו, ואתקרי בהו.

חדרא קדמאה, י"ה, דא חדרא, ואידרא עילאה דלית ביה חיזו, ולא גוון כלל, אלא כמא דאצטבע לפום שעתא במדידו דבוצינא דקרדינותא, והדר סלקא לאין סוף, בסתירו דגניז.

האי חדרא קדמאה כד סלקא משחתא, אתעברא צביעו דגוונא ואתטמר, ולא אתחזי ביה גוון כלל. כדן בארבע סטרין, אתחזיין בטמירו, ואתכסיין באתגללא, ארבע אתוון, אינון: אהי"ה (אשר אהיה).

על מה נקרא כף? שעתיד להתגלות מתוך הריח שעליה. ומשום שטרם התמלאה להאיר למטה, נקראת אהי"ה.

וכימן זה ראשית נבואת משה, שעד כאן לא יצאה הלכנה מכסויה להיות מוארת מתוך השמש. וכיון שהלכנה היתה בחשכה, עד עכשו השמש לא מאיר לה, והחדר העליון הנה לא התגלה להאיר, שהרי אותו ריח עליון עולה לתוך נסתר כל הנסתרים, שאין נודע כלל, ואז אהי"ה.

וכששב למקומו, אזי ודאי עומד להאיר לכל, ואז אשר אהיה, שהרי אז התתקנו להתמלא מתוך שביל דק אחד שנוכנס בו בסתר. ועם כל זה, בשמות הללו, עד עכשו לא התגלה להאיר המנורות.

אחר כף אהיה השלישי, שהרי עתידה להתגלות ולהפשט אורות לכל צד, וזהו אהי"ה, הריני עתיד להתגלות.

וזה השלישי, תקון השופר להוציא קול. וכיון שיצא אותו הקול בחזק של ראשית הקול, יוצא בתקף של אותו שתקע אותו. אותו ראשית הקול נקרא יהו"ה, משום שאותו החזק של הראשית שב למקומו, ולא (התגלה) כשאר השמות. אחר כף כשהתפשט הקול בהתפשטות של מנוחה, אז נקרא יהו"ה, השם שהתגלה.

כאן סוד הסודות לידועי החכמה העליונה, ומעטים הם (שיודעים) שם זה. ואף על גב שהרי בארנו בסוד האותיות, וכך הוא. אבל נקודות וטעמים קבלה למשה מסיני, בדרך נסתר, לחכמי הלב. וזה סוד (שמות לא) ובלב כל חכם לב נתתי חכמה. שהרי מסוד

על מה אתקרי הכי דזמין לאתגלייא מגו ריחא דעלה. ובגין דעד לא אתמליאת לאנהרא לתתא, אתקרי אהי"ה.

וכימנא דא שירותא דנבואה דמשה, דעד כאן לא נפקת סיהרא מפסויה, לאתנהרא מגו שמשא. וכיון דסיהרא הות בחשוכא, עד כען שמשא לא נהיר לגבה, ואידרא עילאה דא לא אתגלייא לאנהרא, דהא ההוא ריחא עילאה, סלקא לגו סתימא דכל סתימין, דלא אתידע כלל, וכדין אהי"ה.

וכר תב לאתריה, פדין קיימא ודאי לאנהרא לכולא, וכדין אשר, אהיה, דהא כדין אתתקנו לאתמלייא, מגו שביל חד דקיק, (דף ט"ו) דעיל ביה בסתימו. ועם כל דא, בשמהן אליו, עד כען לא אתגלייא לאנהרא בוצינין. לבתר אהיה תליתאה, דהא זמינת לאתגלייא, ולאפשטא נהורין לכל סטר, ודא איהו אהי"ה, הא אנא זמין לאתגלייא.

ודא תליתאה, תיקונא דשופר לאפקא קלא. וכיון דנפק ההוא קלא בתקיפו דשירותא דקלא, נפיק בתוקפא דההוא דתקע ליה, ההוא שירותא דקלא איקרי יהו"ה. בגין דההוא תוקפא דשירותא תב לאתריה, ולא (אתגלייא) כשאר שמהן. לבתר כד אתפשט קלא בפשיטו דנביחא, פדין איקרי יהו"ה, שמה דאתגלייא.

הכא רזא דרזין, לידעי חכמתא עילאה. וזעירין אינון (ידועין) שמה דא. ואף על גב דהא אוקימנא ברזא דאתוון, והכי איהו. אבל נקודי וטעמי, קבלה למשה מסיני, באורח סתים, לחפימי לבא. ורזא דא, (שמות לא ט) ובלב כל חכם לב נתתי חכמה. דהא מרזא דנקודי ותנועי

הַנְּקֻדוֹת וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטְּעָמִים
הֵיוּ יוֹדְעִים לְהַאִיר הַצִּיּוּרִים
שְׁלֹמֶעֱלָה. שְׁהָרֵי הַנְּקֻדוֹת שֶׁל
הָאוֹתִיּוֹת מְאִירִים (מִתְּנַהֲגִים) בָּהֶם
הֵיוּ יוֹדְעִים, וּבִסּוּד שְׁלָהֶם הֵיוּ
יוֹדְעִים וּמְפִירִים לְקַיֵּם אוֹתוֹ
הַצִּיּוּר בִּסּוּד עֲלִיּוֹן.

מִשּׁוֹם שֶׁכּוֹנֵה וְרָצוֹן צָרִיף לְכָל
אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים וְהַצִּיּוּרִים
הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁל מַעְלָה, וְהֵם הֵיוּ
יוֹדְעִים מִתּוֹךְ סוּד הַצִּיּוּר שֶׁל
הַנְּקֻדוֹת לְשֵׁים רָצוֹן וְלֵב בְּכָל
מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה.

כִּי אוֹתָם צִיּוּרֵי הַמִּשְׁפָּן לֹא הֵיוּ
אֶלָּא סוּד הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטָנוֹת,
מִשּׁוֹם שֶׁיֵּשׁ אוֹתִיּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת
גְּדוּלוֹת, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת קְטָנוֹת
דְּקוֹת. הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטָנוֹת הַדְּקוֹת
הֵיוּ מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁפָּן. הָאוֹתִיּוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת - מַעֲשֵׂה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל בֵּית רֵאשׁוֹן, וְאֵלוֹ
לֹא נַעֲשׂוּ לְהַתְקַדֵּשׁ לְמַעְלָה אֶלָּא
בְּצִיּוּר הַזֶּה.

שְׁסוּד הַנְּקֻדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
הַדְּקוֹת הֵן מִצַּד הַשְּׂמָאל,
וְהַנְּקֻדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
הַגְּדוּלוֹת הֵן מִצַּד הַיָּמִין. וְאֵלוֹ
כְּמוֹ אֵלוֹ נִשְׁכַּחוּ מִהָעוֹלָם, רַק
שָׁבְאוּ חֲכָמִים, שֶׁקָּבְלוּ אֶת אוֹר
הַחֲכָמָה מִהֲרַאשׁוֹנִים, וּבְאִרוֹ
אוֹתָם עַל הָאוֹתִיּוֹת, לְנִסְע
הָאוֹתִיּוֹת מִסְעִיָּהֶם בְּשִׁבְלֵם. וְעַל
כֵּן עֲבוּדַת הַמִּשְׁפָּן וְעֲבוּדַת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, בְּצִיּוּר שֶׁל הַנְּקֻדוֹת הֵיוּ
שְׁלֵמִים בְּרָצוֹן וּבְכּוֹנֵה.

הַתְּנוּעוֹת הַטְּעָמִים קָמוּ כְּלֵן עַל יַד
מֹשֶׁה. וְעַל כֵּן (שְׁמוֹת לט) וַיְבִיאוּ אֶת
הַמִּשְׁפָּן אֶל מֹשֶׁה, שֶׁהוּא הַעֲמִיד
הַכֹּל בִּסּוּד שְׁלָהֶם.

בַּתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטְּעָמִים, יֵשׁ בָּהֶן
תְּנוּעוֹת בִּסּוּד שְׁלֹמֶעֱלָה, לְהַנְהִיג
וּלְקַיֵּם אֶת מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁפָּן. וְיֵשׁ
בָּהֶן תְּנוּעוֹת בִּסּוּד שְׁלֹמֶעֱלָה, לְהַנְהִיג וּלְקַיֵּם מַעֲשֵׂה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

דְּטַעְמֵי, הוּוּ יְדַעִין לְאַנְהָרָא צִיּוּרִין דְּלַעִילָא.
דְּהָא נְקוּדֵי דְאַתְוּוֹן מִתְנַהֲרָן (מִתְנַהֲרָן) בְּהוּ הוּוּ
יְדַעִין, וּבְרָזָא דִילְהוֹן הוּוּ יְדַעִין וְאַשְׁתְּמוּדַעִין
לְקַיִימָא הֵהוּא צִיּוּרָא בְרָזָא עִילָאָה.

בְּגִין דְכּוֹנֵה וְרַעוּתָא אִיצְטְרִיף לְכָל אִינוּן
עוּבְדִין וְצִיּוּרִין עִילָאִין דְּלַעִילָא. וְאִינוּן
הוּוּ יְדַעִי מַגּוּ רָזָא דְצִיּוּרָא דְנְקוּדֵי, לְשׁוּאָה
רַעוּתָא וְלִבָּא בְכָל עוּבְדָא וְעוּבְדָא.

כִּי אִינוּן צִיּוּרִין דְמִשְׁפָּנָא, לֹא הוּוֹן אֶלָּא רָזָא
דְאַתְוּוֹן דְקַיִקִין. בְּגִין דְאִית אַתְוּוֹן עִילָאִין
רְבִרְבִין, וְאִית אַתְוּוֹן זְעִירִין דְקַיִקִין. אַתְוּוֹן
זְעִירִין דְקַיִקִין, אִינוּן עוּבְדָא דְמִשְׁפָּנָא. אַתְוּוֹן
עִילָאִין רְבִרְבִין, עוּבְדָא דְבֵי מְקַדְשָׁא דְבֵית
רֵאשׁוֹן, וְהֵי לֹא אַתְעֵבִידוּ לְאַתְקַדְשָׁא לְעִילָא,
אֶלָּא בְצִיּוּרָא דָא.

דְרָזָא דְנְקוּדֵי דְאַתְוּוֹן דְקַיִקִין, אִינוּן מִסְטְרָא
דְשְׂמָאֶלָא. וְנְקוּדֵי דְאַתְוּוֹן עִילָאִין
רְבִרְבִין, אִינוּן מִסְטְרָא דִימִינָא. וְאֵלִין כְּגוּוֹנָא
דְאֵלִין אַתְנַשִׁי מַעְלָמָא, בְּרֵ דְאַתוּ חֲכִימֵי,
דְקַבִּילוּ נְהִירוּ דְחֲכָמְתָא מְקַדְמָאִי, וְאַקִּימוּ לוֹן
עַל אַתְוּוֹן, לְנִטְלָא אַתְוּוֹן מִטְלַנְהוֹן בְּגִינֵיהוּ.
וְעַל דָּא עֵבִידְתָּא דְמִשְׁפָּנָא, וְעֵבִידְתָּא דְבֵי
מְקַדְשָׁא, בְצִיּוּרָא נְקוּדֵי הוּוּ שְׁלֵמִין בְּרַעוּתָא
וּכּוֹנֵה.

תְּנוּעֵי דְטַעְמֵי קִימוּ כּוּלָא עַל יְדָא דְמֹשֶׁה.
וְעַל דָּא, (שֵׁם לט ל) וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן אֶל
מֹשֶׁה, דְאִיהוּ קַיִים כּוּלָא בְרָזָא דְלְהוֹן.

בַּתְּנוּעֵי דְטַעְמֵי, אִית בְּהוּ תְנוּעֵי בְרָזָא דְלְתַתָּא,
לְאַנְהָרָא וּלְקַיִימָא עוּבְדָא דְמִשְׁפָּנָא.

וְאִית בְּהוּ תְנוּעֵי בְרָזָא דְלַעִילָא, לְאַנְהָרָא
וּלְקַיִימָא עוּבְדָא דְבֵי מְקַדְשָׁא.